

Potres v Italiji.

Nekoliko se je zemlja umirila. Le manjši potresi se še ponavljajo. Središče potresom bili so Liparijski otoki. Vladni komisar državni podtajnik Galli ogleduje poškodovane kraje. V Palmiji so pregledali hiše in se prepričali, da je samo petnajst hiš nepoškodovanih. Cele vrste hiš v dolgosti 300 metrov so se morale podpreti. V notranjem so popolnoma razrušene. Neštevilno poslopij je pa popolnoma porušenih. Starci, ženske in otroci jokajo pri razvalinah.

Pellegrina, Sant Evfemija, Sinopoli in San Prokopio so popolne razvaline. Na več krajih leže mrličji z odtrganimi udi. Zatorej vlada velik smrad. Vladni komisar je odredil, da se mrličji pokopljejo, da se ne začne kaka bolezen. Nad 50.000 ljudij nima bivališča in stanujejo pod milim nebom. Zgubili so vse in vlada jih mora podpirati. Škode je več milijonov.

Izdala se je naredba, da se za jeden mesec v poškodovanih krajih ustavijo vsaka iztirjevanja izplačil, da se napravi nekoliko red. Ljudje sedaj razkopavajo razvaline. Preteklo bode pa veliko časa, predno se popravijo poškodovane hiše. Za nekaj časa se bodo morali postaviti šotori, da se v njih nastanijo ljudje.

Silno žalostno je stanje prebivalcev v poškodovanih krajih. Zadnje dni je jelo deževati in ljudje so bili prisiljeni poviniti se v razpokane hiše, od katerih se je bati, da se vsak čas podro. Potresi se ponavljajo vsak dan, če tudi ne s tako silo, da bi naredili kako znatno škodo. Potres se je pa razširjal tudi po drugih krajih v Italiji in tudi zunaj Italije. Poroča se o potresu v Veroni, Bologni, Bergamu, Pavii, Rimu in drugod. Škode potres po severni Italiji dosedaj ni napravil še nobene, a vsaj večje ne. V naši državi že je čutil potres v Tridentu in drugod po Tirolskem poslednje dni. Treslo se je pa tudi po Srbiji, Bolgariji in Makedoniji, od koder se pa še o kaki nesreči ne poroča.

Potres, ki je bil te dni se je čutil na obeh straneh morske ožine mesinske in na Liparskih otocih je bil najmočnejši od 1887. leta. Sicer je pa omeniti, da so v Italiji potresi jako navadni. O potresu v Mesini se poroča, da se je danes pred štirinajstimi dnevi ob sedmih zvečer v prvič zemlja stresla. Tresla se je nekaj sekund. Prestrašeni ljudje so kričeč bežali na ulice. Kdor je le mogel je bežal iz hiše. Jokajoč, moleč in preklinjajoč drli so ljudje na javne prostore.

Kmalu je zopet zabobnelo in zemlja se je močno stresla. Dimniki so se podirali, opeka letela s streh. Jednemu starčku je priletela na glavo, mu prebila lobanjo in zgrudil se je takoj mrtev na tla. Ljudje so kakor blazni begali pol oblečeni semtertja. Bil je strašen hrup in jok.

Kmalu se je pa zemlja stresla v tretje še hujše kakor poprej. Več ljudij je s strahu popadalo po tleh. Od straha je nastala nekaj časa tišina, potem pa strašen jok in stok. Pogumnejši možje so jeli pripravljati šotore

na javnih prostorih za prenočevanje, kajti nikdo se ni upal povrniti v hiše več, da je k večjemu kaj ven odnesel. Volnene robce, odeje, matroce prevlekli so na trge in delali šotore.

Ob devetih zvečer se je pa zemlja močnejše stresla kakor kadar si bodi poprej. Nekateri ljudje skušali so skozi goste množice ljudij pobegniti jo iz mesta. Može so iskali svoje žene, matere svojih otrok, ker so se zgubili v občni zmešnjavi. Uradniki in redarji poskušali so nekoliko ljudij pomiriti. Ko se tresenje dve uri ni ponavljalo so se ljudje polagoma nekoliko pomirili in so jeli v narejenih šotorih ali pa tudi kar na ulicah vlegati spat.

Ko se je pa okrog polnoči zopet zemlja stresla, so pa ljudje kar blazneli. Kričali so: „Mesto se pogrezuje!“ „Sodnji dan bode!“ „Zemlja se bode odprla in nas vse požrla!“ Velike množice ljudij bežale so iz mesta. Nekateri so noseč sv. podobe skušali prirediti nekako procesijo. Ženske z otroci v naročji prosile so Marijo za pomoč in rešitev. Da bi nekoliko ljudij potolažili, je vojaška godba jela igrati neko himno. Strah je pa vendar trpel do dne. Še le ko je solnce prilezlo izza gorâ so se ljudje malo pomirili. Kardinal Guarino je v Mesini priredil veliko procesijo. Veliko cerkev so pa zaprli, da bi ljudje se v njej ne zbrali v preveliki množici, ker bi se lahko zgodila kaka nesreča.

Podobni prizori, kakor v Mesini bili so tudi v drugih mestih, v nekaterih pa še strašnejši.

Roparji v Italiji

še vedno niso izmrli. Poleg Grške je Italija še vedno tista dežela v Evropi, ki ima največ roparjev. Iz Neapolja šel je te dni na sprehod rezervni poročnik baron Passavanti. Napalo ga je deset oboroženih roparjev in odpeljali v gozd. Roparji sedaj zahtevajo pol milijona lir odkupnine. Passavantijeva rodbina je namreč jako bogata.

V Galbanelli pri Terrari je petnajst oboroženih roparjev vdrlo v prodajalnico trgovca s tobakom Poggija in zahtevalo, da jim izroči ves denar. Trgovec se je z dvema svojima prijateljema, ki sta bila v prodajalnici, postavil v hud bran. Začel se je hud boj, pri katerem je bil jeden trgovčevih prijateljev nevarno ranjen, jeden roparjev ubit, dva pa ranjena. Ko so roparje pregnali iz prodajalnice, je bil tepež še dalje na cesti. Roparji jo niso poprej pobegnili, da je prišla žandarmerija. Žandarmerija je šest roparjev že zaprla.

Žandarmeriji se je posrečilo dobiti tudi več roparjev, pri znanem napadu v Tortoliju. Občno začudenje je vzbudilo to, da je mej roparji jeden mož, ki pripada inteligentnejšim stanovom. Varnost je v Italiji jako majhna. Seveda so tega mnogo krive nezdrave socialne razmere. Ljudje, ki se drugače ne morejo preživeti, pa pojdejo k roparjem.

V Palermu na Siciliji se je začela obravnava proti desetim roparjem, ki so pripadali roparski družbi Maurino.